

پسین کار خه

نیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیڅلیک: چنگاښ / کال ۲۰۰۶ لېږدي

Ketabton.com

سپين کارغه

.....

ليکي پوهه:

سرليک: سپين کارغه

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر و،

اېډيټور:

د پڅښتنی ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر و،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت – چنگاښ / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنووني ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

سپين کارغه

.....

لړليک

چوپړی

سرليک

- ۱..... پڅينټی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... ليکي پوهه:
- ۴..... لړليک
- ۵..... ترانې (پيل، شروع، بريد)
- ۷..... د يادښتونو له پاره:
- ۸..... کيسه، ناول يا داستان:
- ۶۰..... د چاپ شويو کتابونو لېست
- ۶۵..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۶..... د امکان او وخت په صورت کې.
- ۶۷..... د پڅينټی څټ

سپين کارغه

.....

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د
ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت
یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه
راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې
وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل د کوشنیانو (کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره
ښکلی داستان (کیسه) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو
سره یې گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم
چې د هرې ځانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

سپين کارغه

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره به ستونزي کړه، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کي د غرور نخبه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره گډ (شريکه) کړئ.
- انځورونه د گوگل سايټ نه د داستان مطابق اخيستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

سپين کارغه

.....

د يادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

سپين کار غه

.....

کيسه يا داستان:

چچو ډېر زړور ځوان و.

هغه د بنکار سره مينه درلوده.

هغه يوه ټوپک چې د خولې د خوا ډکېده او په دهن پر ټوپکو مشهور و، درلود.

هغه به سهار وختي له خوبه پاڅېده او د خلکوځمکو په پولو به گرځېد. ټوپک به يې تل په غاړه و.

ټوپک خورا دروند او اوږد و.

اخوا دېخوا به گرځېد.

که به يې بڼه بنکار و نه ليد، په يوې ټپکالي به يې هم ډز کوه.

کله به يې چې هغه و ويشتنه، ټوپک به يې د پولې په سر کېښود او ټپکالي پسې به يې منډې کړې.

هغه به يې و نيوه او چاکو به يې له جبه و وېست او هغه به يې حلاله کړه.

کله ناکله به هغې له ورايه ساه ورکړې وه.

هغه هسې له ډاره ورپسې منډې کوي چې وا نه ولزي او يا هم کوم بل څوک يې وا نه خلي.

چچو به يوې ټپکالي او دوي چونچنو بنکار ته هم، خوشحاله و.

سپين کار غه

.....

کوم وخت چې به يې بنکار وکړ، هغه به يې کور ته يووړ.

بنځې به يې له ورايه ديگ مينځلی او د نغري تر خوا به يې ايښی و.

نغری به يې پاک صفا کړی، لږگي به يې د نغري تر خوا ايښي، سند چوب او اورلگيد به يې نغري ته، نږدی ايښی و.

کوم وخت چې به چچو تېکاله او يا مرغی د ننه کړه، بنځې به يې د هغه دلاس واخيسته او نغري ته به يې ورسوه.

الته به يې ژر سپينه (پاکه) کړه.

بنکې به يې په بوری کې د ننه ترڅو د بنکو بالښت ترې جوړ کړي.

مرغی يا تېکاله به يې کتوي ته ښکته، پياز، لږه مالگه به يې پرې ودوروه او اوبه به يې په کتوي کې توي کړې (واچوي).

بيا به يې د کتوي لاندې اور بل کړ.

د مرغی د پخېدو نه وروسته به يې ورته تبي وکړ او د چچو په انتظار به شوه.

چچو به هم غرمې ته ځان ورساو.

د چچو بنځې به پياوه توده او په کاسې کې به يې واچوه.

بيا دواړو د تناره توده ډوډۍ په کې میده کړه.

بنځې يې مرغی د خيسته کړې ډوډۍ پرسر کېښوده.

چچو به پياز له جبه وېست او پر دستر خوان به يې کېښود.

بيا به يې په سوک و واهه او څو توتي به يې کړ.

سپين کارغه

.....

لږ مالگه به يې پرې واچوه او مړۍ وروسته به يې غاښونه پرې تاوده
کړل.

وخت تېرېده.

د چچو په ژوند کې بدلون راغی.

مرغی هم لږې وې.

يوازې به دغنمو او شولو پخېدو په وخت کې به، ډېرې وې.

اوړی تېر او د مني موسم را ورسېد.

اوا(هوا) لږ په سړېدو شوه.

شولو هم خپل رنگ بدل کړ.

له لږې به ژېړې ښکارېدې.

مياشت بله هم تېره شوه.

شولې پخې شوې.

لږ، لږ مرغی ورسېدې.

په کابل او نورو ځايونو کې چې د انگورو شکونه (ټولونه) مخ په
ختمېدو شوه، مرغیو به د تودو سيمو پلو، مخه کړه.

مرغی خورا ډېرې شوي.

چچو هم ډېر خوشحاله شو.

د ورځې به شلو نه تر دېرشو پورې مرغی، ویشتي.

سپين کار غه

.....

څه به يې په کور کې پخوې او څه نورې به يې په کور او کلي کې
خرڅوې.

شولې لو شوې.

مرغۍ هم په ورکېدو شوې.

ژمۍ ورسېد.

اوا(هوا) سره شوه.

د ژمې بادونو پيل شوو.

د مرغیو پر ځای کومې، کومې کارغۍ په سترگو کېدې.

هغوی به له یوې ونې نه، بلې ته الوتې.

کارغۍ ټولې په رنگ تورې وې.

د کار غه غوښه په شریعت کې مرداره ده.

خلک هم د هغه ښکار سره مینه نه لري.

یوه ورځ چې اوا(هوا) لږ سره او آسمان هم ورېځ و، چچو خپل ټوپک
واخیست او غاړې ته یې واچوه.

چاکو یې له جبه و ویست او پر یوې تیرې یې تېره کړ.

بیا یې کات او جب ته یې د ننه کړ.

اخوا دېخوا یې وکتل.

بیا له انگر نه د باندې شو.

سپين کار غه

.....

د ويالو غاړو ونو په کتو شو.

د ونو په کتو، کتو وړاندې ته.

د لري نه يې يوه سپين کار غه وليد چې د تور کار غه خوا کې ناست و.

هغه لږ وړاندې لاړ.

سوچ يې وکړ چې کومه غټه سپينه کوتره يا سپينه ځانه ده.

نور هم وړاندې لاړ.

بيا يې سوچ وکړ او له ځانه سره يې و ويل:

دا خو د کار غه په اندازه او کار غه سره په يوې ځانگې ناست دی.

بيا يې و ويل:

راځه!

هسې مرغۍ نه شته!

يو ډز به پرې وکړم.

بيا يې توپک له غاړې کوز او پولې ته يې ځان پټ کړ.

توپک يې د سپين مرغه خوا ونيوه او نښه يې کړ.

بيا يې پرې ډز او هغه له ځانگې نه ځمکې ته ولوېد.

چچو منډه کړه.

سپین کارغه

.....

سپين کارغه

.....

هغه لږ زخمي وه.

بېرته ونې ته واولوته او پر يوې ځانگې کنبېناست.

چچو هغې ته نږدې شو.

هر څه خوارې يې وکړه تر څو هغه ونيسي، مگر لاس يې ورته و نه رسېد.

هغه په لمړي ځل سپين کارغه وليد.

ډېر ورته حيران شو.

سپين کارغه

.....

د هغه پښې او مشوکه هم سپينه وه.

په زړه کې يې و ويل:

د دې کارغه مشوکه او پښې سپينې دي.

کېدای شي غوښه يې هم حلاله وي.

بيا يې هرڅه هڅه وکړه چې هغه ونيسي مگر ونه توانېد، بيا والوت.

توپک يې هم تش وه.

سپين کارغه

.....

هغه په بلې اوچتې څانگې کښېناست.

وزر يې لږ زخمي شوی و.

لږ، لږ وینه ترې راتله.

چچو خپل چاکو له جبه و وېست او يوه لیسۀ څانگه يې د بلې ونې نه پرېکه کړه.

بيا هغې ونې ته لاړ چې کارغه پر څانگې ناست و.

څانگه يې کارغه ته نږدې کړه او غوښتل يې چې په څانگې يې لاندې و غورځوی، خو کارغه ډېر هوښيار و او د هغې څانگې نه بلې اوچتې څانگې ته وخوت.

د چچو څانگه هغه ته ونه رسېده او په سوچ کې شو.

سپین کارغه

.....

سپين کارغه

.....

چچو بله لاره و نه مونده.
مجبوره شو توپک پر پولې کېږدي او ونې ته وڅېري.
لمړۍ خولۍ يې له سره لرې بيا يې پر پولې کېښوده.
وروسته يې واسکټ او بوتان هم وباسل.
هغه يې هم پر پولې کېښودل.
بيا يې څانگه د ونې ډډ سره تکیه او خپله و نې ته وخوت.
څانگه يې هم ونې ته پورته کړه.
کارغه و رته کتل او څه يې نه ويل.
بيا هغه څانگه واخيسته او کارغه يې ځمکې ته وغور ځاوه.
بيا يې څانگه هم وغورزوه او خپله هم په چټکۍ سره ځمکې ته کوز شو.
کارغه ډېر سترې شوی و.
د بلې خوا زخم يې درد کوه.
د منډو توان يې نه درلود.
د سبزو پر سر کېښاست.
چچو هم منډه کړه او هغه يې و نيو.
بيا پولې خوا لار، چېرته چې د هغه توپک او کالي وو.
کارغه يې پر پولې کېناوه او خپل څادر يې پرې واچوه.

سپين کارغه

.....

بيا خپل بوتان يې په پښو او واسکت يې واغوست.
بيا يې خولۍ پر سر او توپک يې اوږې ته واچوه.
وروسته يې کارغه په لاس کې ونيو او څادر يې اوږې ته کړ.
په پولو ورو، ورو کور خوا ته روان شو.
لږ ځنډ وروسته کلي ته ورسېد.
ماشومانو له هرې خوا منډې کړې.
چا به ويل:
چچو ماما سپينه بته ويشتي.
نورو به ويل:

سپين کارغه

.....

سپينه کوتره ده.

خومره غټه کوتره ده.

چچو و ويل:

نه بنه ده او کوتره.

دا سپين کارغه دی.

ټول حيران او هک پک شوو.

ټولو به ويل:

کارغه خو تور وي.

دا خو سپين دی.

چا به د مړندو ويل:

دا خو تور وو.

چچو ماما، په سپين رنگ سره يې سپين کړی دی.

چچو به په غصه کېده او ويل:

نه گوري هغه زخمي دی.

پرپردي چې هغه کورته يوسم او دوايي يې وکړم.

چچو کور ته د ننه او د هغه پر زخم يې دوايي کېښوده او کوتې کې يې خوشي کړ.

هغه کړکی خوا ته لاړ او کېښاست.

سپين کارغه

.....

خو ورځي تېرې شوې.

هغه په بڼه کېدو شو.

لږ، لږ به په کوټي کې له يوې خوا، بلې خوا ته الوت.

هغه لږ، لږ د چچو او د هغه ښځې سره بلد شو.

سپين کارغه

.....

بيا به يې انگر کې خوشې کوه.
د انگر يوې برخې نه به بلې برخې ته الوت او قاغ، قاغ به ويل.

سپین کارغه

.....

سپين کار غه

.....

بيا يې يوه غټ کپس (قفس) د خپل انډيوال نه واخيست او کور ته يوړ.

بيا هغه يې په کپس کې بند کړ.

اوبه او خواړه يې ورته په لوبنو کې کېښودل.

هغه به لږه، لږه دانه خوړه.

قاغ، قاغ به يې ويل.

ځيني وخت به تور کارغان هم راټولېدل.

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپين کارغه

.....

څه موده نوره هم تېره شوه.

کارغه بېرته روغ شو.

بيا به يې د کپس نه خوشي کوه، هغه به په انگر کې گرځېده اخوا
دېخوا به الوته بيا به په خپله کپس کې ننوت.

ماښام د چچو ښځې د کپس دروازه بندوه تر څو کومه پيشو او يا گيډر
يې و نه خوري.

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپین کارغه

.....

سپين کارغه

.....

ورځې او شپې تېرېږي.

د اوړي ورځې تېرې او منی ورسېد.

او(هوا) مخ په سپړېدو شوه.

کارغه به د ورځې د شاوخوا اوچتو ونو ته خا ته او قاغ، قاغ به يې ويل.

راز، راز مرغان به د هغه شاوخوا راټولېدل.

سپين کارغه

.....

مگر هېڅ يو يې هم د کارغه او يا د هغه د کورنۍ په شان نه وه.
ځينې مرغانو به چې لیده، د هغه به بېرېدل او بلې خوا به، الوتل.
هغه به ډېر خواشینی کېده، کوم وخت چې به مرغان د هغه نه تېرېدل
او نورو ونو ته، تلل.
اوا(هوا) نوره هم سره شوه .

ژمی ورسېد.

کوم، کوم تور کارغان به په اوچته تېرېدل.
سپين کارغه به هغه لیدل او قاغ، قاغ به يې ويل.
ځينې به کښته کېدل او دورې به يې وهې.
خو سپين کارغه په انگر وني کې ناست او کارغان به د انسانانو نه
بېرېدل او وني کې نه کښېناستل او بېرته اوچتېدل.
سپين کارغه به کله الوت او د تورو کارغانو سره شاو خوا دورې
وهې او بېرته به وني ته کوزېده او په لوړو څانگو به کښېناسته.
وختونه تېرېده.

اوا(هوا) سرېده.

کارغان ډېرېدل.

خو تور کارغان به بېرېدل او د انگر په ونو کې نه کښېناستل.
د ژمی منځ شوو.

سپين کار غه

.....

ساره، ساره بادونه پيل شوو.

د کار غانو کتارونه به تیت، تیت تېرېدل.

سپين کار غه به د ونې په سر کې کښېناسته او نورو کار غانو ته به يې غبرونه کول.

يوه ورځ سپين کار غه ډېر خواشینی و.

د چچو بڼځه هم چېرې تللی وه.

د کار غه خوشي کول يې له هېره (ياده) وتي وو.

غرمه شوه.

کار غه تېری و.

اوبه يې هم يخ وهلي وې.

ماسپينين شو.

د چچو مېرمنې په ياد راغی چې کار غه يې نه دی خوشي کړی.

هغه ډېره خواشيني شوه.

په منډو، منډو کورته يې ځان ورساوه.

ژر کپس ته نږدې او دروازه يې خلاصه کړه.

سپين کار غه والوت او پر لورې څانگې کښېناست.

بيا يې په قاغ، قاغ ويلو پيل کړ.

سپين کار غه

.....

څو شېبې نه وې تېرې شوې چې يوه تور کار غه د هغه د سر نه تېر شو.

بيا هغه هم قاغ، قاغ ويل، پيل کړ.

سپين کار غه هم قاغ، قاغ و ويل.

بيا سپين کار غه د ونې واولوت او څودورې يې د تور کار غه سره و وهې.

بيا سپين کار غه بېرته ونې کې کښېناست.

تور کار غه څودورې و وهې.

بيا هغه هم د سپين کار غه تر څنگ کښېناست.

باد سوړ، سوړ لگېده.

لمړی سپين کار غه په بلې څانگې کې چې د ونې ډډ ته پنا او باد نه په امن و، کښېناست.

لږ وروسته تور کار غه هم، الته لاړ.

دواړو پر خبرو اترو پيل کړ.

خوږې، خوږې کيسې پيل شوې.

سپين کار غه خوشحاله نه مالومېده.

هغه ډېر خواشینی وه.

تور کار غه هغه ته و ويل:

سپین کارغه

.....

سپين کارغه

.....

ته ولي خپه يې؟

سپين کارغه و ويل:

بس!

هسي!

يواځي ژوند.

هغه و ويل:

دلته يواځي څه کوي؟

هغه خپل د ژوند کيسه يې توله کارغه ته بيان کړه.

هغه و ويل:

ته مه خپه کېږه!

زه به هر ورځ راحم او دواړه به دانگر وني په ځانگو کي کيسې کوو.

زه به تا ته ښې مېوې هم راوړم.

سپين کارغه و منه او ډېر خوشحاله شو.

تور کارغه د هغه سره تر مابښامه پاتې شو.

بيا مابښام والوت او ځنگله ته لاړ.

سپين کارغه هم کښته او خپل کپس ته ننوت او پر خوړو يې پيل کړ.

بيا يې اوبه وڅښې او بیده شو.

سپين کارغه

.....

سبا شو.

پر قاغ، قاغ ويلو يې پيل کړ.

د چچو بڼځه هم لمانځه ته پاڅېده او د کيس دروازه يې خلاصه کړه.

کارغه بيا هماغه ځای ته واولوت کوم چې پرون د بل تور کارغه سره ناست و.

څو دکيکي لا نه وې تېرې شوې چې دوي تور کارغان ورسېدل.

يوه يې هماغه پرونی کارغه او بل يې د هغه ورور و.

هغوی بڼکلي مېوې راوړې وې.

بيا پرونی تور کارغه خپل ورور نه ميوه واخيسته او سپين کارغه ته يې ورکړه.

سپين کارغه

.....

سپين کارغه هم په مزه، مزه و خوره.

بيا يې د هغوی نه مننه وکړه.

څو ورځې تېرې شوي.

تور کارغه هم بلد شو.

چچو او د هغه ښځې به تور کارغه ته، څه نه ويل.

تورکارغه به د شپې له خوا ځنگله ته، ته او سپين کارغه به بېرته

خپل کيس ته راته او الته به ویده کېده.

سپین کارغه

.....

څه موده نوره هم تېره شوه.

بيا تور کارغه سپين ته و ويل:

راځه چې د ورځې خوا ځنگله ته لاړ شوو.

الته نور کارغان هم شته.

سپين کارغه و ويل:

الته سپين کارغان هم شته؟

تور کارغه و ويل:

هو!

خورا ډېر دي.

راځه چې لاړ شوو.

سپين کارغه

.....

سپين کارغه و ويل:

اوس خو ناوخته ده.

سبا وختي راشه!

بيا به دواړه لار شوو.

تورکارغه ومنه او له ونې واولوت.

سپين کارغه هم د ونې بنکته شو او په انگر کې په گرځېدو يې پيل کړ.

اخوا دېخوا گرځېده.

بيا پر يوې ډبرې کښېناست.

وروسته يې د چورگورو او چرگانو په ننداره پيل کړ.

اوا(هوا) تياره شوه.

هغه هم کپس ته، ننوت.

ځنډ وروسته د چچو بنځه راغله او د کپس دروازه يې وتړه.

بيا هغه پر خوړولو پيل کړ.

خواره يې وخوړل، کوم چې په کپس کې د چچو بنځې هغه ته ايښي وو.

بيا يې اوبه و څښې.

اخوا دې خوا يې تپونه و وهل او بيا بیده شوو.

سپين کارغه

.....

شپه تېره شوه.

ورځ شو.

سهار وختي تور کارغه ځان ورساوه او پر ونې کښېناست او پر قاغ،
قاغ ويلو يې پيل کړ.

بيا د چچو بنځه کپس ته نږدې شوه او د کپس دروازه يې خلاصه
کړه.

سپين کارغه د نورو ورځو په څير ونې ته واولوت او د تور کارغه
تر څنگ کښېناست.

بيا دواړو په خبرو اترو پيل کړ.

څو شېبې يې خبرې وکړې.

بيا تور کارغه وويل:

زه الوزم او ته د ما پسې واولوځه.

هغه و منه.

بيا تور کارغه واولوت.

څو ثاني وروسته سپين کارغه هم واولوت.

تور کارغه دمخه او سپين کارغه ورپسې شو.

گرې وروسته دواړه ځنگله ته ورسېدل.

د لري کارغان ښکارېدل.

سپين کارغه

.....

کارغان سپين او تور وو.

هغوی هم د کارغانو ډلي خوا، روان شوو.

سیمې ته نږدې شوو او پر ځمکې کښېناستل.

هغه د نورو سپینو کارغانو سره، بلد شو.

ورځ یې الله تېره کړه.

بیا ماښام بېرته د تور کارغه سره کورته راغی.

څو ورځې تېرې شوې.

هغوی به یوه ځای تلل او بېرته راتلل.

څو ورځې وروسته، تور کارغه سپین ته وویل:

سپين کارغه

.....

څه هره ورځ به سهار ځنگله ته ځو او ماښام تا تر کوره رسوم او زه به خپله بېرته راځم.

ښه به داوې چې دواړه په ځنگله کې پاتې شوو او د پلارونو او نیکونو په څېر به الله ژوند وکړ.

سپين کارغه و ويل:

زه دلته بلد شوی يم.

ماته هر راز خواړه را کوي.

کومه ستونزه نه لرم.

بيا تور کارغه و ويل.

هر وخت چې سهار راځم ته په کپس کې يې.

سپين کارغه و ويل:

ته رښتيا وايي.

چچو زما د پاره لوی کپس جوړ او زه به يې په هغه کې ايساروم چې ما پيشو او يا گيدل و نه خوري.

هغه وخت کې زما وزر ژوبل و.

اولوتی مې، نه شو.

بيا چچو او د هغه ښځې زما دوايې وکړه.

زه جوړ او بيا به هغوی په ونې کې خوشي کوم.

سپين کارغه

.....

لږ وروسته جوړ شوم.

اخوا دېخوا به اولوتم او ماښام به، بېرته خپل کپس ته راتلم.

تور کارغه و ویل:

ستا خوښه!

مونږ آزاد او تل په آزادۍ کې خوښ یو.

هرې خوا اولوزو او الله څو چې زموږ خوښه وي.

ژمی تېر شو.

پسرلی شو.

اوا(هوا) توده شوه.

کارغان بلې خوا او سړو سیمو ته کډه شوو.

سپین کارغه یوازې پاتې شو.

تور کارغه هم د نور کارغانو سره کډه شو.

یوه ورځ تور کارغه د غرڅه ښه غوښه یې خولې ته ورغله.

په زړه یې سپین کارغه وگرځېد.

بیا یې و ویل:

ښه به دا وي چې دا غوښه خپل ملګري یانې سپین کارغه ته ورسوم.

هغه نورو کارغانو ته و ویل:

سپين کارغه

.....

زه د يوې ورځې له پاره د سپين کارغه، کورته ځم.

ماښام به بېرته راشم.

د کار غانو مشر و ويل:

زه موافقه نه يم.

الته او! (هوا) ډېره توده ده.

کېدای شي ناروغه (مريض) شي.

هغه و ويل:

ما هوډ کړی چې الته لاړ شم.

بيا د کار غانو مشر و ويل:

ستا خوښه!

ما خپله خبره وکړه.

بيا هغه د نورو کار غانو سره خدای پاماني وکړه.

سپين کارغه

.....

هغه واولوت او مخ پر تودې سيمې، روان شو.
خومره به چې د سپين کارغه کور ته نږدې کېده، اوا(هوا) به تودېده.
خنډ وروسته د سپين کارغه سيمې ته ورسېد.
اوا(هوا) ډېره توده وه.
پر هغه خولې ماتې (جاري) شوې.
نفس وېستل، هغه ته ستونزمن و.
گرې بله هم تېره شوه.
هغه د سپين کارغه انگر ته ورسېد.
بيا پر اوچتې څانگې کښېناست.
غوبښه يې په پنجو کې ونيوه او پر قاغ، قاغ ويلو يې پيل کړ.
اوا(هوا) ډېره توده وه.
سپين کارغه د ونې پر څانگې ناست او ډډ ته يې تکیه وهلې وه.
پر هغه هم خولې روانې وې.
د کارغه د غږ پر اورېدو سره يې قاغ، قاغ وويل.
دا په دې مانا چې زه دلته يم.
تور کارغه هم لاندې څانگې ته تېټ شو او د سپين کارغه سره يې
روغېر وکړ.
سپين کارغه د تور کارغه په ليدو ډير خوشحاله شو.

سپين کارغه

.....

بيا تور کارغه هغه ته د هوسۍ خوره غوښه ورکړه او هغه هم په
ډيره مزه، مزه يې وخوړه.

خو دکيکې نه وې تېرې شوې چې د تور کارغه زړه په تنگ شو او
سپين کارغه ته يې و ويل:

اوف!

دلته څومره گرمي ده.

زه خو، خولې پلې يم.

زمونږ د سيمې او(هوا) ډېره ښکلې، او هر راز ميوې او غوښې
پرېمانه دي.

لبوان، پرانگان، زمريان ښکار کوي او د هغو نه پرېمانه غوښې پاتې
کېږي او مونږ يې په گډه خوړو.

خوشحاله او د خندا نه ډک ژوند کوو.

هرې خوا په ځنگله کې گرځو مېوې او دانې خوړو.

الوزو!

په سيندونو او چينو کې پاکې او صفا اوبه څښوو.

سپين کارغه و ويل:

هو!

په ياد مې دي.

کوم وخت چې زه ورکې وم.

سپين کارغه

.....

ما به هم د تاسو په شان غوښي خوري.

خو!

اوس دلته عادت شوی يم.

زړه مې نه کپړی چې بيا ځنگله ته، لار شم.

تور کارغه و ويل:

ډېر تېری شوی يم.

اوبه چېرې دی؟

سپين کارغه و ويل:

لاندي وگوره په هغه لوبني کې اوبه دي.

تور کارغه لاندي واولوت او د اوبو لوبني څپ ته کښېناست.

د اوبو پر څښلو يې پيل کړ.

اوبه تودې وي.

هغه ته يې خوند وړ نه کړ.

بله چاره هم نه وه.

هغه ډېرې اوبه وڅښي.

بيا بېرته ونې ته واولوت او د سپين کارغه تر څنگ کښېناست.

د تور کارغه گرمي شوې وه.

سپين کارغه

.....

بيا يې سپين کارغه ته، و ويل:

دلته ډيره گرمي ده.

هېڅ طاقت نه کېږي.

زه بايد بېرته لاړ شم.

الته ماته، ټول په تمه دي.

سپين کارغه و ويل:

ستا خوښه!

د غوښې نه، نړۍ مننه.

بيا تور کارغه په قاغ، قاغ ويلو واولوت او خپلې سيمې خوا يې حرکت وکړ.

خو گړۍ تېرې شوې.

ماښام هغه بېرته خپلې سيمې ته ورسېد.

ډله په اوچتو ځانگو، ناست وو.

هغه هم اوچتې ځانگې کې کښېناست او پر قاغ، قاغ ويلو يې پيل کړ.

دا په دې مانا چې زه په خير سره و رسېدم.

کارغان د هغه شاو خوا راتاو شوو.

د هغه سره يې ټوکې ټکالې پيل کړې.

بيا يې د اوا پوښتنه وکړه.

سپين کارغه

.....

تور کارغه و ويل:

پوښتنه مه کوي.

ډېره گرمي وه.

لږ مي اوبه و څښي.

هغه د بنسټوروا په شان تودې وې.

په خولو کې لوند خيشت وم.

بنه شو چې بېرته، راغلم.

شاباش (آفرين) دې پر سپين کارغه وي چې هغه څنگه الته ژوند کوي.

مجبوريت الته عادت کړی دی.

ما هغه ته ډېر و ويل:

مگر هغه زما سره را نه غی.

په دې وخت کې د کارغانو مشر ورته پام شو.

هغه و ويل:

په ژمي کې مونږ د هغه سيمي ته نږدې ځو.

له هغه به وغواړو تر څو بېرته زمونږ سره يوځای شي.

تور کارغه خوشحاله شو.

دوبی تېر او بيا منی ورسېد.

سپين کارغه

.....

اوا(هوا) سره شوه.

کارغان مجبوره وه چې، د دې سيمې نه کډه وکړي.

درې مياشتې نورې هم تېرې شوې.

کارغان د خوراک موندلو د پاره بيا هغې سيمې ته نږدې کوم چې سپين کارغه په کې ژوند کوه، کډه وکړه.

تور کارغه هره ورځ د سپين کارغ پوښتنې ته، ته او کله ناکله به سپين کارغه هم د کارغانو ډلې خوا ته، ته او البته به يې د هغوی سره لیده کاته کوه .

کله به ډېر کارغان د هغه سره ملگري کېده او سپين کارغه به يې تر کوره رساوه او هغوی به، بېرته خپلې سيمې ته، تلل.

څه موده نوره هم تېره شوه.

بيا اوا (هوا) توده شوه.

کارغان د سرو سيمو په سوچ کې شوو.

هغوی سره راټول شوو.

د کارغانو مشر و ويل:

دلته اوا(هوا) مخ په تودېدو شوه.

مونږ مجبوره يوو چې، البته کډه وکړو.

خبري اتري پيل شوې.

هرچا به څه ويل:

سپين کارغه

.....

تور کارغه و ويل:

زما يوه ملگری په انگر کې ژوند کوي.

بايد هغه و هڅوو تر څو انگر پرېږدي او له مونږ سره لار او پاتې
ژوند زمونږ سره تېر کړي.

ټوله ومنه او تور کارغه، د کارغانو مشر ته يې و ويل:

بڼه خبره به دا وي چې د کارغانو مشر زما سره لار شي او د سپين
کارغه سره نېغ په نېغه خبرې وکړي.

ټولو و ويل:

گل (بڼه يا بڼکلي) خبره دې وکړه.

بيا يې و ويل:

څه وخت به حرکت وکړو.

تور کارغه و ويل:

اوس څه ناوخته او زه هم وړی يم.

بڼه به دا وي چه صبا وختي لمر ختو نه مخکې حرکت وکړو.

د کارغانو مشر و ويل:

سمه ده!

که چېرې ويده شوی وم، بيا مي راوېش کړه.

هغه و ويل:

سپين کارغه

.....

سمه ده!

حتمی دې وینوم!

بیا د کارغانو مشر خوشحاله او د نورو سره په خبرو اترو شو.

سپين کارغه

.....

شپه تېره شوه.

صبا وختي تور کارغه د کارغانو مشتر چې نه سپين او نه تور او تر درې سوه کاله يې عمر ډېر و، د سپين کاغه استوگنځي ته، لاړل.

الته د ونې په سر کې کښېناستل او پر قاغ، قاغ يې پيل کړ.

په دې وخت کې د چچو ښځه راغله او د سپين کارغه د کيس دروازه يې خلاصه کړه.

سپين کارغه واولوت او د تور کارغه خواته کښېناست، بيا يې د تور او کارغانو مشر سره، روغېر وکړ.

د کارغانو مشر هغه يې بېرته خپلې سيمې او ډلې ته دعوت کړ، په لمړي کې هغه نه منه او ويل يې چې دلته عادت شوی يم.

بيا د کارغانو مشر ورته ډېر نصيحت وکړ.

هغه وويل:

بس!

څه چې تاسو وایاست زه به يې ومنم.

خو!

د چچو او د هغه دښځې نه څنگه خدای پاماني واخلم؟

تور کارغه وويل:

مونږ د هغوی او هغوی زمونږ په خبرو نه پوهېږي.

ښه به دا وي چې لمړی به زه واولوزم او قاغ، قاغ به ووايم.

سپين کار غه

.....

بيا به تور کار غه واولوزي او قاغوقاغ به و وايي؟

په دې وخت کې به د چچو او د هغه د بنځې پام مونږ ته شي او پوی به شي چې مونږ واولوتو او خدای پا ماني مو واخيسته.
مونږ به دورې وهو.

په دې وخت کې به ته هم واولوزي او قاغ، قاغ به و وايي.

بيا به مونږ روان او ته به د انگر پر سر دورې دورې او قاغ، قاغ و وايي.

هغوی به پوی شي چې تا هم خدای پاماني واخيسته او بيا بېرته نه راځي.

په دې وخت کې سپين کار غه هم له ونې واولوت او په قاغ، قاغ ويلو يې پيل کړ.

بيا يې درې دورې پوره کړې او د تور او کار غانو مشر په سې روان شو.

چچو او د هغه بنځې کار غانو پسې کتل او ويې ويل:

د بنو زېرې - په مردارو واوړئ.

بيا يې هغوی د انگر نه د باندې او ترڅو يې چې سترگو کار کوه هغوی پسې يې کتل تر څو د غرونو شا (څټ) ته پناه شوو.

بيا هغوی سور اوسېلي و باسل او ويې ويل:

هی ژوند

سپين کارغه

.....

بيا انگړ ته ننوتل.

چچو پر کټ کښېناست.

بنځي ته يې وويل:

شين چای دم او لږ گوره راوه چې چرت مې خرابه شو.

هغه زمونږ او مونږ د هغه سره عادت کړی و.

بنځي يې چای راوړ.

هغه چای وڅښه،

خو!

ډېر خپه و.

بيا کوټي ته د ننه او ټوپک يې را وباسه.

بنځي ته يې وويل:

ټوپک ته پوښ وگنډه او ټوپک په پوښ کې کړه.

بنځي يې وويل:

خيريت خو به وي.

هغه وويل:

بس!

ما د ښکاره توبه وباسه.

نور ښکار نه کوم.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

سپین کار غه

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

سپين کارغه

.....

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مينان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینبرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عیدو - د کوشنيوالي خواږه ملگري (پښتو ناول)

سپين کار غه

.....

۶۰. د يوې مياشتې **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهر**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانيو جوماتونو **توپير** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهيد** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوږې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [ديارلس کلنه فلسطينی انجلۍ تر نږدې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کارېگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

سپين کار غه

.....

- ۸۴. ساختمان های کانتینری
- ۸۵. کانتینري ودانی
- ۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
- ۸۷. بنکلي هوسی (پښتو کیسه)
- ۸۸. خړه بیزو (پښتو کیسه)
- ۸۹. سور تنور (پښتو ناول)
- ۹۰. سپين کار غه (پښتو داستان)

سپین کار غه

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. لیونی لبوه
۴. بندي مرغه
۵. بي وخته باران
۶. د ژوند پای

سپین کار غه

.....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

White Crow

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar
Date: July - August /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library